

17 września
wspomnienie dobrowolne św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego,
biskupa



Zygmunt Szczęśny Feliński urodził się 1 listopada 1822 r. w Wojutynie na Wołyniu. Wychowany został w atmosferze religijnej i patriotycznej, od najmłodszych lat był czcicielem Matki Bożej. W roku 1833 zmarł jego ojciec, a 5 lat później jego matka została aresztowana za działalność patriotyczną i zesłana na Syberię. Zygmunt Szczęśny Feliński studiował matematykę w Moskwie, historię Polski podczas spotkań tajnych kółek studenckich, a nauki humanistyczne – w Paryżu na Sorbonie i w Collège de France. W 1851 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Żytomierzu. W 1855 r. w Petersburgu otrzymał święcenia kapłańskie. Został ojcem duchownym w tamtejszym seminarium. Uważnie przyglądał się sytuacji w Rosji i losom Polaków, zwłaszcza opuszczonych dzieci i starców. Bolał nad zamknięciem nowicjatów zakonnych, co było jedną z form carskich represji wobec Kościoła katolickiego.

W 1857 r. założył Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi, któremu zlecił opiekę nad dziećmi oraz ludźmi chorymi i starymi. Jednym z zadań zgromadzenia było organizowanie szkół dla wiejskich dzieci. W 1862 r. papież bł. Pius IX mianował Zygmunta Szczęsnego arcybiskupem metropolitą warszawskim. Piastując ten urząd, Zygmunt przyczynił się do wyraźnego odrodzenia duchowego dawnej stolicy Polski. Zreformował seminarium i Akademię Duchowną w Warszawie, założył schronisko dla biednych dzieci i upowszechnił nabożeństwo majowe ku czci Najświętszej Maryi Panny. Wizytował parafie, popierał rozwój instytucji charytatywnych i bractw trzeźwości, skutecznie starał się o uwolnienie aresztowanych i zesłanych księży. Zachęcał do rozwoju

oświaty, by stworzyć „nowe pokolenie” ludu „prawdziwie wiernego, trzeźwego, uczciwego i moralnego”. Popierał ruch franciszkański, sam został tercjarzem. Bł. Honorat Koźmiński, odczuł w jego rządach „wiew Ducha Świętego”. W 1864 r., po niespełna półtorarocznej posłudze arcybiskupiej, został przez władze carskie skazany na wygnanie w głąb Rosji za to, że w marcu 1863 r. napisał list do cara Aleksandra II w obronie Kościoła i narodu. Również na wygnaniu, w Jarosławiu nad Wołgą, dawał przykład głębokiej wiary. Skrępowany przepisami policyjnymi, rozwinął jednak działalność apostolską wśród katolików, otoczył opieką wygnańców syberyjskich, przyczynił się do fundacji kościoła. Zasłynął jako wzór świętości i pobożności. Po 20 latach w 1883 r. zwolniono go – w wyniku porozumienia Stolicy Apostolskiej z rządem Rosji, jednakże otrzymał zakaz powrotu na teren swojej archidiecezji. Udał się więc do zaboru austriackiego – do Lwowa, następnie do Krakowa wszędzie witany jako bohater narodowy. Pojechał także do Rzymu, gdzie spotkał się z papieżem Leonem XIII. Ostatecznie zamieszkał w Dźwiniacze (wówczas województwo tarnopolskie, obecnie Ukraina), gdzie mimo podeszłego wieku i wyczerpania wygnaniem podjął pracę wśród ludzi. Przez ostatnie 12 lat życia prowadził tam działalność duszpasterską, oświatową, społeczną, dobroczynną wśród ludności polskiej i ukraińskiej. W środowisko wsi wniósł ducha odrodzenia religijnego, pojednania oraz owocnej współpracy w imię ewangelicznego braterstwa. Otworzył pierwszą szkołę we wsi, zbudował kościół. Lud tamtejszy uważał go za „kapłana świętego”, a jego pobyt w ich wsi za „błogosławieństwo Boże”. Zmarł w pałacu arcybiskupim w Krakowie 17 września 1895 r. Jego pogrzeb na Wawelu stał się okazją do manifestacji patriotycznych. W 1920 r. jego doczesne szczątki przewieziono do Warszawy i złożono w archikatedrze św. Jana Chrzciciela, gdzie obecnie znajdują się jego relikwie.

Proces informacyjny przed beatyfikacją abp. Felińskiego otworzył bł. ks. Stefan kard. Wyszyński w 1965 r., zaś jego zamknięcia dokonał w 1984 r. ks. kard. Józef Glemp. W 1988 roku Kongregacja ds. Kanonizacji ogłosiła ważność procesu. Arcybiskup Zygmunt Szczęsny Feliński został beatyfikowany 18 sierpnia 2002 r. przez św. Jana Pawła II podczas odprawianej przez niego Mszy świętej na krakowskich Błoniach. Ojciec Święty powiedział wówczas o nim m.in.:

Błogosławiony Zygmunt Szczęsny Feliński, arcybiskup Warszawy w trudnym czasie niewoli narodowej, wytrwale wzywał do ofiarności na rzecz ubogich, do otwierania instytucji wychowawczych i zakładów

dobroczynnych. Sam założył sierociniec i szkołę i sprowadził do stolicy Siostry Matki Bożej Miłosierdzia. Po upadku powstania styczniowego, wiedziony miłosierdziem wobec braci, otwarcie wystąpił w obronie prześladowanych. Ceną za tę wierność miłości było zesłanie w głąb Rosji, które trwało dwadzieścia lat. Również tam pamiętał o ludziach biednych i zagubionych, okazując im wielką miłość, cierpliwość i wyrozumiałość. Napisano o nim, że "w czasie swego wygnania, w ucisku wszechstronnym, w ubóstwie modlitwy, trzymał się tylko ciągle u stóp krzyża i oddawał się miłosierdziu Bożemu".

Kanonizacji Zygmunta Szczęsnego Felińskiego dokonał papież Benedykt XVI w dniu 11 października 2009 r.

Rok 2022 został ogłoszony rokiem św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego.

Modlitwy

Litania do św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego

Kyrie eleison, Chryste eleison, Kyrie eleison

Chryste usłysz nas,

Chryste wysłuchaj nas,

Ojcze z nieba Boże, zmiłuj się nad nami

Synu, Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty Boże,

Święta Trójco, Jedyny Boże,

Święta Maryjo, módl się za nami

Święty Józefie orędowniku nasz,

Święty Zigmuncie Szczęsny,

Uwielbiający Boga w Trójcy Przenajświętszej,

Bezgranicznie ufający Opatrzności Bożej,

Wierny sługo Najwyższego Kapłana,

Gorliwy czcicielu Najświętszej Eucharystii,

Pasterzu przeniknięty duchem Ewangelii,

Kapłanie według Serca Jezusowego,

Idący za Chrystusem drogą krzyża,

Wzorze miłości Boga i bliźniego,

Apostole niosący ludziom światło Chrystusowej nauki,

Wielki czcicielu Matki Najświętszej,

Naśladowco cnót Najświętszej Rodziny,

Mistrzu modlitwy i zjednoczenia z Bogiem,
Wzorze posłuszeństwa Ojcu Świętemu i Stolicy Apostolskiej,
Ozdobo Kościoła Chrystusowego,
Założycielu i duchowy opiekunie Zgromadzenia „Rodziny Maryi”,
Bogaty w miłosierdzie wobec potrzebujących,
Opiekunie sierot i ubogich,
Wierny naśladowco św. Franciszka z Asyżu,
Wzorze ubóstwa, pokory i prostoty,
Obrońco praw Kościoła i Narodu,
Prowadzący zbłąkanych do jednoświ wiary,
Nauczycielu ładu i porządku moralnego,
Szanujący godność każdego człowieka,
Wzywający narody do ewangelicznego braterstwa,
Wytrwale pracujący nad odrodzeniem rodziny,
Zatroskany o trzeźwość narodu,
Doceniający pracę i wysiłek każdego człowieka,
Obrońco ludzi pokrzywdzonych i prześladowanych,
Niosący w życiu pokój, sprawiedliwość i pojednanie,
Wzorze cierpliwości i przebaczenia,
Promieniujący na otoczenie świętością życia,
Z ufnością czekający na wezwanie do Domu Ojca,
Wierny wyznawco i orędowniku nasz u Boga,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

*Módl się za nami, święty Zygmuncie Szczęsny.
Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.*

Módlmy się:

Wszechmogący, miłosierny Boże, Ty w swojej świętej Opatrzności, prowadziłeś świętego Zygmunta Szczęsnego, biskupa, drogą cierpienia, prawdy i miłości, spraw za jego wstawiennictwem, abyśmy wiernie służąc Chrystusowi w Kościele, mogli osiągnąć życie wieczne. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą życie i króluje w jednoświ Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Modlitwa o uproszenie łaski za przyczyną św. Zygmunta Szczęsnego

Boże, któryś świętego Zygmunta Szczęsnego, męża wielkiej pokory i prostoty, niezwykłymi cnotami przyozdobić raczył, spraw, abyśmy za jego wstawiennictwem otrzymali łaskę..., o którą pokornie prosimy. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Modlitwa o łaski za wstawiennictwem św. Zygmunta Szczęsnego

Wszechmogący wieczny Boże, wielbimy Cię w Twoich świętych. Życie ich jest dla nas wzorem, a wstawiennictwo wyjednywa nam Twoją pomoc. Raczej wejrzeć na nasze prośby i przez wstawiennictwo świętego Zygmunta Szczęsnego, męża wielkiej pokory i prostoty, udziel nam łaski..., o którą z ufnością prosimy.

Spraw też, Panie, abyśmy nie tylko wzywali jego wstawiennictwa, ale także naśladowali jego cnoty i podobnie jak święty Zygmunt Szczęsny zdawali się zawsze na Twoją Opatrzność, pełnili Twoją wolę i stawali się wiernymi świadkami Twojej prawdy i miłości. Prosimy Cię o to przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Modlitwa o ewangeliczne oblicze świata

Boże, których w swej świętej Opatrzności prowadził świętego Zygmunta Szczęsnego drogami ewangelicznej miłości, spraw, abyśmy za jego przykładem, wiernie służąc rodzinie ludzkiej, przyczyniali się do kształtowania nowego świata, opartego na zasadach chrześcijańskiego braterstwa. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.